
PROWOKACYJA (3) *sb f*

A pl prowokacyj(e) (3) [zapis: ę].

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Odwołanie się od wyroku (do sądu wyższej instancji), apelacja [provocatio – appellowanie, odezwanie się do inszego Sądu Mącz 505b; – wyzwanie Calep; apelacyja, odwoływanie się – provocatio Cn] (3) : y sftáło lie pogodzenie, że Commiřlarze máią řpólni ták od Króla, iáko od Křiążęćiá tákie prowokácię deddowác: á gdzieby lie Commiřlarze między łobą niezgadzáli, tedy Król iáko Summus Princeps totius Prufsiae, ma rozřędzác y concludowác. SarnStat 1143.

prowokacyja od czego (1): Od których to řádów álbo vrzędów wřzelkich áppellácię/ prowokácię/ pozwy/ przypozy tymże křztałtem/ iáko lie w Królestwie y řadziéch nářzych záchowuie/ ták na Séym Wálny Koronny/ iáko też ná wielkie řady/ [...] bydź máią. SarnStat 1041.

W połączeniu szeregowym (1): SarnStat 1041 *cf* *prowokacyja od czego*.

Zwrot: »prowokacyje czynić« (1): SarnStat 953 *cf* *Szereg*.

Szereg: »apelacyje i prowokacyje« (1): oni zász prówuicy lie do dálekich řtron Ryńřkich do Máýdeburgu Miářtá [...] y zá gránice królestwá nářzego áppellácię y prowokácię [*appellationes et provocationes JanStat 1018*] czynią SarnStat 953. [*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*]

Synonimy: apelacyja, mocyja, odezwanie, odwołanie, odzew, ruszenie.

MPi